

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112011348
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8112011348.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06.08.2019 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku na podklade sťažnosti odsúdeného P. V. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 2T/104/2012 zo dňa 30.04.2019.

Podľa § 70 ods. 1 Tr. zákona ods. P. V., nar. XX.XX.XXXX v T., bytom L., B. P., P. ul. č. XXXX/XX, v y k o n á zvyšok trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 11 mesiacov a 2 dni uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 2T/104/2012 zo dňa 09.10.2012, pretože v skúšobnej dobe uloženej mu pri podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti uznesením zo dňa 31.07.2013 pod sp. zn. 2T/104/2012 sa neosvedčil.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 2T/104/20012 zo dňa 30.04.2019 podľa § 70 ods. 1 Tr. zákona vyslovil, že odsúdený P. V. sa v skúšobnej dobe podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 2T/104/2012 zo dňa 09.10.2012, neosvedčil a zvyšok trestu v trvaní 11 mesiacov 3 dni vykoná.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený P. V. dňa 03.05.2019. V dodatočne predložených dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu odsúdený poukázal na dôvody napadnutého uznesenia, z ktorých je zrejmé, že záver súdu o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe v trvaní od augusta 2013 až do augusta 2018 (teda počas obdobia 5 rokov) vychádza z toho, že v uvedenom období sa dopustil 6 priestupkov na úseku dopravy, čím porušil pravidlá cestnej premávky, a od toho súd odvodil, že nevedol riadny život. Uvedený záver súdu považuje za nesprávny a veľmi prísny. Zo strany súdu nebol požiadany o vysvetlenie, aby konkretizoval, akým spôsobom a v akej súvislosti došlo k spáchaniu týchto 6 priestupkov. Dáva do pozornosti, že ide o bežné priestupky, ktorých sa každodenne dopúšťa mnoho vodičov, pričom klient pracuje ako šofér kamiónovej dopravy, a preto je šoférovanie jeho obživou, v dôsledku čoho vykonáva prácu jazdením po cestách. Z toho je evidentné, že je prevažnú časť pracovného dňa na nejakej ceste, čím je vystavený nespočetnému množstvu rôznych kontrol. Aj napriek nespočetnému množstvu kontrol, ku ktorým došlo od augusta 2013 až do augusta 2018 (teda počas obdobia 5 rokov), došlo k zisteniu len 6 bežných priestupkov. Vo vzťahu k priestupku zo dňa 21.01.2014 ide o prekročenie rýchlosti, ktoré nebolo výrazné, za čo bola uložená pokuta v nízkej sume 20,- €. Aj vo vzťahu k priestupku zo dňa 25.08.2014 ide o prekročenie rýchlosti, ktoré taktiež nebolo výrazné, pričom si matne spomína na to, že na úseku cesty mimo obce, kde šiel rýchlosťou 90 km/h., bola horšie viditeľná značka so znakom zníženia rýchlosti na 70 až 60 km/h., kde klient nestihol dobrzdiť plne naložený kamión, pretože od momentu, čo zbadal značenie, až do jeho hranice, nebol dostatok na dobrzdenie pre plne naložený kamión (ak by mal osobné motorové vozidlo, dobrzdiť by to určite stihol), za čo bola uložená pokuta v sume 60,- €, čo tiež nie je pokuta, o ktorej by sa dalo povedať, že

je veľmi vysoká. Len pre objasnenie uvádza, že za takýchto okolností skutočne nebolo možné ubrzdiť plne naložený kamión na tak krátkom úseku cesty. Vo vzťahu k priestupku zo dňa 16.04.2015 ide o neuposlušnosť pokynu vyplývajúceho z dopravnej značky, ktoré nebolo výrazné, za čo bola uložená pokuta v nízkej sume 20,- €. Vo vzťahu k priestupku zo dňa 22.12.2015 ide o nesprávne zadanie údajov do palubnej jednotky na výpočet mýta, kde sa pri zadávaní údajov buď pomýlil alebo došlo k technickej chybe, pričom v tom čase boli rôzne technické problémy s palubnými jednotkami, čo je všeobecne známe v doprave. Pri mýte sú pokuty nastavené oveľa vyššie oproti iným, preto mu bola uložená pokuta v sume 120,- €, ktorá je pri mýte považovaná za nízku. Vo vzťahu k priestupku zo dňa 04.09.2017 ide o nesprávny spôsob jazdy, spočívajúci v tom, že dlhšie zotrval v ľavom pruhu a nevrátil sa ihneď do pravého pruhu, za čo bola uložená pokuta v nízkej sume 30,- €. Napokon vo vzťahu k priestupku zo dňa 14.03.2018 ide o prekročenie rýchlosti, ktoré nebolo výrazné, za čo bola uložená pokuta v nízkej sume 40,- €. Po citácii ustanovenia § 70 ods. 1 Tr. zákona poukázal aj na rozhodnutie R 19/1976 z ktorého vyplýva, že "Ak podmienene odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, a to najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil." So zreteľom na citovaný judikát je zrejmé, že spáchanie bežných dopravných priestupkov by nemalo predstavovať dôvod pre rozhodnutie o neosvedčení sa. Napokon poukázal aj na rozhodovaciu činnosť krajského súdu, konkrétne na uznesenia sp. zn. 1Tos/12/2019 zo dňa 08.04.2019 a sp. zn. 2Tos/17/2018 zo dňa 05.06.2018, z dôvodov ktorých vyplýva, že aj keď odsúdení spáchali v skúšobnej dobe dva až tri dopravné priestupky, bolo vyslovené, že viedli riadny život. Ním spáchaných 6 priestupkov bolo v období 5 rokov, tieto ľutuje a je toho názoru, že nejde o závažné priestupky, ktoré by bolo možné vyhodnotiť tak, že nevedol riadny život. O tom, že viedol riadny život, svedčia ostatné zaobstarané dôkazy, keďže je hodnotený pozitívne, žije bezproblémovo, nepožíva alkoholické nápoje a nestretáva sa so záujmovými osobami polície. Nad rámec uvedeného ešte uvádza, že spolu s manželkou si zhruba pred rokom kúpili vysnívaný rodinný dom v Malom Šariši, na ktorý si zobrali hypotéku, pretože ako vodič kamiónu má v poslednom období celkom dobrý príjem na úrovni 1 400 € mesačne, a práve preto mu banka poskytla hypotéku v nie malej sume. Navyše sa spolu s manželkou už dlhodobo snaží o počatie potomka, pričom toto sa nepodarilo prirodzenou cestou, a preto sa s manželkou rozhodli, že manželka podstúpi umelé oplodnenie, čo je finančne nákladnejšia záležitosť. Ak by došlo k najhoršiemu, teda tomu, že by sa neosvedčil kvôli bežným dopravným priestupkom, smerovalo by to k tomu, že by stratil prácu vodiča kamiónu a aj celkom slušný príjem z toho vyplývajúci, čo by zase viedlo k tomu, že by nemohol splácať hypotéku a uhradiť poplatky v súvislosti s plánovaným umelým oplodnením, pričom manželka je v súčasnosti nezamestnaná. Vzhľadom na uvedené preto považuje napadnuté uznesenie za neprimerané prísne a tvrdé, aj s poukazom na vyššie citované rozhodnutia v obdobných veciach, jeho bezproblémovú osobu a rodinný život, a preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove napadnuté uznesenie zrušil a uložil Okresnému súdu Prešov vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná, avšak bolo zistená nesprávnosť v určení zvyšku nevykonaného trestu zákazu činnosti.

Konajúci súd vykonal pred rozhodnutím dokazovanie okrem prečítania listinných dôkazov aj výsluchom odsúdeného v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, preto o ich obsah mohol opierať svoje skutkové zistenia. Výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil konajúci súd v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 2 Tr. poriadku a preto jeho závery považuje sťažnostný súd za logické a vecne správne.

Svoje rozhodnutie konajúci súd založil na zistení, že odsúdený P. V. počas skúšobnej doby určenej mu pri podmienenečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov nevedol riadny život a k poskytnutej šanci sa správal ľahostajne, pretože sa dopustil šiestich priestupkov na úseku dopravy a bol za ne sankcionovaný. V jednom prípade sa jednalo o priestupok spáchaný závažnejším spôsobom konania, pritom vedel, že šoférovanie potrebuje k svojej práci a bez vodičského preukazu nebude môcť svoju prácu vykonávať, a aj napriek tomu nie raz, ale niekoľkokrát prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť, resp. iným spôsobom porušil pravidlá cestnej premávky.

S vysloveným záverom konajúceho súdu sa stotožnil aj sťažnostný súd, pretože tento má oporu vo vykonanom dokazovaní. Z evidenčnej karty vodiča jednoznačne plynú 6 záznamov o spáchaní priestupkov na úseku v cestnej premávke a to v dňoch 24.01.2014, 25.08.2014, 16.04.2015, 22.12.2015,

04.09.2017 a 14.03.2018, ktorý počet nie je opomenuteľný ako ani podstata spáchaných priestupkov, ak v 3 prípadoch odsúdený prekročil rýchlosť jazdy, z toho v jednom prípade výrazným spôsobom keďže mu bola uložená pokuta vo výške 60,- eur, a v jednom prípade bol sankcionovaný za spôsob jazdy. Charakter týchto priestupkov poukazuje na vedomé porušenie pravidiel v cestnej premávke a preto vyjadrenie odsúdeného, že ich nespôsobil úmyselne, je nedôveryhodné. Na základe tohto zistenia potom úvaha konajúceho súdu, že ak počas skúšobnej doby určenej odsúdenému pri podmienenej upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti tento spáchal 6 priestupkov iba v súvislosti s vedením motorového vozidla, z toho minimálne 4 priestupky vedome, porušil tak zákonom stanovené podmienky o vedení riadneho života, je vecne správna. Je potrebné si uvedomiť, že odsúdenému P. V. bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel len preto, lebo konal protiprávne, ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Tento trest mu bol zmiernený, na čo nie je zákonný nárok, ale ide len o fakultatívnu možnosť spolupôsobenia odsúdeného pri výkone trestu, pričom odsúdený si bol vedomý toho, že pokiaľ nebude dodržiavať právne normy, zvyšok trestu vykoná. Keďže odsúdený opakovane porušil právne normy na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, o to viac je potrebné zvýrazniť, že nevyužil možnosť danú mu súdom, aby preukázal svojím správaním, že doposiaľ vykonaný trest zákazu činnosti bol dostatočným na jeho prevýchovu.

Vzhľadom na uvedené preto záver konajúceho súdu, že odsúdený sa neosvedčil v skúšobnej dobe a zvyšok trestu vykoná, je zákonom zodpovedajúcim.

Ak odsúdený namietal, že priestupky, ktorých sa dopustil, nie sú závažného charakteru, k tomu je potrebné uviesť, že podľa § 137 ods. 2 písm. d/ zák. č. 8/2009 účinného do 31.12.2015 porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom bolo prekročenie rýchlosti jazdy vozidiel ustanovenej týmto zákonom alebo vyplývajúcej z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia v obci o 20 km/h na -1 a viac alebo mimo obce o 30 km/h na -1 a viac, preto ak obžalovanému bola uložená pokuta vo výške 60,- eur za spáchanie priestupku dňa 25.08.2014 prekročením rýchlosti, išlo o závažné porušenie a nie zanedbateľné porušenie ustanovenia § 16 citovaného zákona. Obdobné je prekročenie rýchlosti zo dňa 14.03.2018, keďže zaň bola uložená pokuta vo výške 40,- eur. Tvrdenie odsúdeného, že za priestupky spáchané podľa zák. č. 474/2013 Z. z. sú podstatne vyššie sankcie, je zavádzajúce, pretože v zmysle ustanovenia § 27 ods. 5, 6 a 8 sa môžu uložiť v blokovom konaní aj podstatne nižšie pokuty, čo svedčí o tom, že ani tento priestupok na úseku výberu mýta nebol svojou závažnosťou zanedbateľný. Sťažnostný súd so zreteľom na uvedené uzavrel, že odsúdený spáchané priestupky hodnotil nekriticky a bagatelizoval ich, pričom porovnávanie hodnotenia priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v iných veciach, na ktoré poukázal v dôvodoch odvolania a za ktoré boli ukladané podstatne nižšie sankcie, resp. žiadne sankcie, je neopodstatnené najmä z pohľadu individualizácie výkonu trestu. Napokon je potrebné uviesť i to, že rozhodnutie NS SR publikované pod číslom R 19/1976 sa zaoberá osvedčením sa v skúšobnej dobe podmienenej odsúdenia, teda režimu podľa § 60 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, v súčasnosti podľa § 50 Tr. zákona. V prerokúvanom prípade, kedy sa posudzuje správanie odsúdeného v súvislosti s vedením motorových vozidiel všetkých druhov, pretože práve na výkon tejto činnosti bola určená skúšobná doba, je spomínané rozhodnutie v jeho podstate neaplikovateľné. Ako to už bolo vyššie spomenuté, uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov bol odsúdenému zmiernený a práve preto sa kládol dôraz pri hodnotení vedenia riadneho života u odsúdeného počas určenej skúšobnej doby na porušovanie právnych noriem na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, inak by inštitút podmienenej upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti stratil svoj význam. Z pohľadu uvedeného potom námietky odsúdeného považoval sťažnostný súd za nedôvodné a to aj z pohľadu ďalšej uplatňovanej argumentácie, ktorá nemala svoj zásadný význam pre rozhodnutie.

Sťažnostný súd ale zistil pochybenie v napadnutom výroku v tom smere, že konajúci súd nesprávne určil zvyšok trestu zákazu činnosti na 11 mesiacov a 3 dni, pretože tento zvyšok je o jeden deň kratší. Toto pochybenie, ktoré bolo v neprospech odsúdeného, viedlo potom sťažnostný súd k zrušeniu napadnutého uznesenia a k rozhodnutiu vo veci na podklade správne zisteného skutkového stavu v rozsahu uvedenom vo výroku tohto uznesenia.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd nevyhovел sťažnosti odsúdeného. jednodhlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.